

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IX. Commentarios in Johannem, & in alios Scripturae libros inchoat,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ORIGENIANORVM

XI. Neque sibi sane hac oblatâ facultate defuit; beneficentissimi quippe hominis liberalitate usus, quinque priores Commentariorum in Iohannem Tomos, & initium sexti Alexandritæ hoc tempore, & ex Achaico, quod mox exponemus, itinere redux elaboravit. Octo item priores in Genesim Tomos è duodecim confecit: Pslalmos ad hac exposuit viginti quinque priores, quamvis plures etiam subinde enarraverit, ut dicemus infra; & Ieremias quoque Lamentationes totis voluminibus interpretatus est. Adde libros de Principiis, & decem, quos eadem tempestate Alexandriae compositus.

X. His intentum studiis Origenem interpellarunt negotia Ecclesiastica, quorum gratia in Achaiam profectus est. Negotia illa quæ fuerint, non expressit Eusebius; Bar. ad A. Baronius conjecturis reperiit voluit; eaque de causa profectum in Græciam Origenem divinat, ut Nicopolitanæ Editionis circa hac tempora reperta compos fieret. Sed quod B.
ad N. 7. *Contra Ieronimum* descendimus conjecturas, cum veritas ipsa palam extet? scribunt si-

sum ad excogitatas deciderendum conjecturas, cum veritate p[ro]p[ter]a
Hieron. de quidem Hieronymus & Rufinus Achaia Ecclesiis plurimis runc Haresibus fuisse vexatas;
Smp. Th. quibus expugnandis idoneum praeceteris v[er]is Origenem, eam illi caussam in Græciam
i[de]a. cap. 7 proficisci fuisse. Illuc vero acceritum ab Ambrosio non absurde quispiam suscipi-
Rufin. in atur; nam Alexandria cibro absuisse Ambrosium constat & postquam inter eos
Ecclesi. 5 necessitudo intercessit, Athenis fuisse, atque inde literas ad Origenem dedisse ex Hiero-
13. libr. 6 nymo discere licet. Hac quidem proponimus, non asserimus. Hinc etiam habite sibi
P[ro]p[ter]a. Hieronym. Et p[ro]p[ter]a 13. ad Marcianum cum Heresiarcha quodam concertationis exemplar ad amicos in Palæstinam misit Adamantius,
cum falsis de se, deque ea disputatione rumoribus occurseret. Athenis moram
fecisse Origenem certum est, mox tempus incertum: redisse tamen sequenti anno, vel
biennio post, inter Chronologos constare video. Evidem non multo minus biennio
itinoris Achaici tempus fuisse existimo: nam & per Palæstinam iter habuit, ibique mora-
tus est aliquandiu, & spatium aliquod itione ad redditione consumtum est, & in Achaia
cum Hareticis, velitando, & Athenis perlustrans, scholisque Philosphorium fre-
quentans, (quod ab eo factum testantur Epiphanius & Nicetas, & hoc commode
Epiph. Her. referri potest) sit longum tempus contritum fuisse necesse est. Nec caussa est cur ex hac
4. 1. Nicet. Th. scholarum frequentatione alijud Atheniense iter ab Origeno olim adolescenti institu-
fam. Orth. dum confingant Baronius & Petavius: nam ad Philosophos & Rhetores ibant cujus-
dene fidic.
libr. 4. 6. usq. 31. cunque etatis homines, neque verisimile est Origenem Philosophie, reliquarumque
Baron. ad disciplinarum amore flagrantem, in ea degentem urbe qua artium omnium inventrix D
A. 132. 6. haberetur, & in qua cum civium, tum adveniarum præcipuum esset studium novi aliquid
Petavius. ad vel dicere, vel audire, etate fuisse absterritum quominus civitatis consuetudine ad ex-
Ieph. Her. plendam cupiditatem uteretur. Supra quidem observavimus testificari Porphyrium, ad
64. 6. Plotinum Roma publice docentem aliquando accepisse Origenem quemdam, alium ab
Adamantio, Plotini aqualem, coequo confessio victimum pudore Plotinum dicendi finem
fecisse. Prius idem factum legimus à Tullio, qui octo jam & viginti annos natus, cum
Rome esset biennium versatus in caulis, & jam inter primos Virbis oratores poneretur,
Athenas tamen ad Antiochum Philosphorum, & Demetrium Rhetorem se contulit. Inde
ad Asiaticos Oratores, ipsumque denum Molonem se applicavit. Quin & Antonii Gni-
phonis scholam frequenter, etiam cum Prætura fungeretur, à Tranquillo proditum est.
Sane in hac Achaica remansio Nicopolitanum Editionem nactum fuisse Origenem
credibile est: caussa hanc itineris habuisse. non item.

XI. Digressum inde , Epheso transisse non propter verisimilitudinem credi potest.
Origen. in Scribit siquidem Origenes se aliquando Ephesi in Hæreticum quendam incidisse , qui
Eph. & amos Ale-
zandrinus. cum ne verbū quidem secum conferre sustinuisse , se tamen inde profecto confitam
falsa disputationis historiam misisse ad discipulos , aliosque : at cum demum Antiochiae
vanos falsae victoriae rumores spargentes , postquam illuc accessit , publicē coarguisse ,
hominiisque vanitatem confutasse. Id si quis tum contigisse velit , cum vix in aliud tem-
pus reici posse , savebo conjectura : sed & hic quoque judicium suum sibi unusquisque
integrum habeat , nec omnes enim Origenis peregrinationes literis suis traditas existi-
mo , cum ipse præsertim alicubi se multa terra loca peraguisse doceat. Quæ hoc ergo lo-
co , & alibi pallium dubitanter proponuntur à nobis , hic Lector accipiat tanquam meras
conjecturas , aliqua , si forte , verisimilitudine conjunctas ; solida nulla & constanti ratione
subinxias.

XII. Prior autem quam Athanas veniret, attipuerat iter per Palæstinam, & Cæsareæ ab Episcopis supra jam commemoratis Theostisto, & Alexandro ad sacrum Presbyterij ordinem fuerat proiectus. Priorne jam ante suscepit ordines, necne, non liquet; facile equidem adducor ut credam per salutem, ut vocant, Presbyterum susse ordinatum, prout primavis Ecclesia temporibus in more possum fuit. Id tum contigit cum Antiochenæ Ecclesiæ regimem capessivis Zebinus, Christi nigrum 228 anno, Alexandri Se-